

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
Departementet

Sendt per mail til

Jørgen Eliassen: pejoel@fvm.dk,

Henry Damsgaard Lanng: henlan@fvm.dk

Birgitte Riber Rasmussen: brrasm@fvm.dk

Lene Jensen Scheel-Bech: lensch@fvm.dk.

Den 14. juni 2021.

Vedr.: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009, og ændring af Rådets forordninger (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 1967/2006, (EF) nr. 1005/2008 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2016/1139, for så vidt angår fiskerikontrol - KOM (2018) 368.

Danmarks Sportsfiskerforbund takker for muligheden for at kommentere på forslagene.

Vi mener helt generelt, at der er behov for bedre kontrol med fiskeriet – både det erhvervsmæssige og rekreative set i lyset af fiskebestandenes og havmiljøets historisk dårlige tilstand. En række af forslagene vil være helt uproblematisk for danske fiskere, idet de allerede er implementeret i den danske forvaltning. Vi anser derfor arbejdet med at skabe en fælles forvaltning og kontrolforordning som et vigtigt skridt på vej mod et mere bæredygtigt fiskeri i alle de europæiske farvande.

Vi vil i det følgende udelukkende forholde os til de elementer, der berører det rekreative fiskeri. Og indledningsvis slå fast, at forvaltningen af det rekreative fisk på EU-niveau bærer præg af manglende forståelse for værdien af lystfiskeriet. Det forvaltes i de marine områder i medfør af den fælles fiskeripolitik – reguleringen af torsk i Østersøen er et eksempel på det – med de begrænsninger, det medfører. Men fordelene – fx muligheden for at få del i de store ressourcer, der årligt allokeres til erhvervsfiskeriet i Europa – har vi ikke.

Set i lyset af den milliardstore gevinst, som lystfiskeriet på europæisk plan genererer årligt, så er det uforståeligt og nærmest utilgiveligt, at det rekreative fiskeri ikke står højere på dagsordenen i EU og er en formel del af den fælleseuropæiske fiskeripolitik.

Vi bakker Kommissionens forslag op om, at alle rekreative fiskere over en vis alder, der fisker i saltvand, skal være registrerede. Vi har jo det statslige fisketegn for lystfiskere og fritidsfiskere, så dette vil være helt uproblematisk at implementere i DK. Alle lystfiskere fra 18 år – det vil også sige alderspensionister – bør skulle indløse fisketegnet. Pensionisterne, der lystfisker, er i dag undtaget i modsætning til fritidsfiskerne, og denne forskelsbehandling giver ingen mening. Registrering af **alle** rekreative fiskere har en lang række fordele, som vil være i tråd med hensigten med dette arbejde med at lave en troværdig kontrolforordning. **Vi opfordrer derfor til, at alle fra 18 år skal have det statslige fisketegn.**

Vi bakker det portugisiske formandskabs forslag op om en opblødning i forhold til registrering af fangsterne i det rekreative fiskeri, som går ud på, at man kan anvende de data, som indsamles i medfør af dataindsamlingsforordningen. Alternativet – daglige eller månedlige tilbagemelding om fangster af alle arter – er et unødvendigt bureaukratisk onde, som heller ikke giver mening.

Vi accepterer selvfølgelig præmissen om, at fangsten af arter, som er underlagt særlige bevarelsesforanstaltninger ved rekreativt fiskeri som f.eks. kvoter eller daglig begrænsning i fangster ("bag limits"), skal registreres. Det gælder arter som torsk i Østersøen, ål, havbars og blåfinnet tun. Hvis alle rekreative fiskere er registreret i den central database, så burde det være muligt at estimere fangsterne gennem spørgeundersøgelser og lignende. Dette understreger vigtigheden af, at alle, der dyrker rekreativt fiskeri, registreres.

Vi mener også, at værktøjer som Fangstjournalen og den fangstapp, som har fået tilskud af EU, og som blev testet i 2019, bør implementeres i overvågningen af fangsterne i EU. Ikke som et krav nu og her, men som værktøjer der kan give den nationale overvågning bedre tal at arbejde med og dermed give overvågningen større troværdighed. Vi tror, at den slags afrapportering – brug af fangstapp – er fremtiden om relativt få år, når det drejer sig om indsamling af data på arter, der er underlagt særlige bevarelsesforanstaltninger ved rekreativt fiskeri som f.eks. kvoter eller daglig begrænsning i fangster.

Når det drejer sig om en art som blåfinnet tun, som Danmark i dag ikke har en lystfiskerkvote til, men der arbejdes for at få det, så bakker vi 100 % op om daglige fangstrapportering.

Forslaget om mærkning og registrering af fiskeredskaber – der må her tænkes på garn- og rusedskaber i fritidsfiskeriet – er jo allerede implementeret i Danmark, og er derfor også helt uproblematisk for de danske fritidsfiskere. Det skal selvfølgelig også indføres på EU-niveau.

Vi bakker også op et fortsat forbud mod salg af fisk, der er fanget ved rekreativt fiskeri. Det skal fastholdes uden mulighed for dispensation.

Med venlig hilsen

Kaare Manniche Ebert

Biolog